

La malaltia

© Silvia Poch

docudrama escènic a partir d'*El mal de la joventut* de Ferdinand Bruckner
 idea i direcció
 Juan Carlos Martel Bayod

05/03 – 11/04
Montjuïc

Cada dia neix i mor gent. No existeix una fragmentació generacional cada deu anys, com ens volen fer creure. Aquesta fragmentació imposada respon a altres paràmetres, que són els productius, i és per això que la joventut s'allarga fins que un deixa de ser jove i aleshores, tinguis l'edat que tinguis, deixes de formar part del sistema. El sistema és insaciable i ofega totes les persones que el desemmascaren. Les persones de menys edat, que anomenem joves, són amb qui més cura hem de tenir, actualment. La primera causa de mort fins als 44 anys és el suïcidi... Sovint les culpabilitzem i sobre seu recauen tots els errors de la gent que té més recorregut vital. Si no comencem a donar-los lloc i presència, veiem com la gent per sota dels 30 anys comença –si no ho és ja– a ser incapaç d'imaginar alternatives al sistema capitalista. I en canvi, són elles les que haurien de marcar el camí. Les persones, com el teatre, també som efímeres. Som frontisses.

Ara, en un món pandèmic on la nostra salut física és evident que és en risc constant, creixen de manera exponencial les consultes sobre depressió, malestar emocional i ansietat, com també el consum d'ansiolítics i d'antidepressius. Sabem que els nivells de malestar emocional i d'angoixa són compatibles amb situacions de terrorisme o de catàstrofes naturals. S'han duplicat els casos de depressió severa, i aquest creixement no ha vingut mai acompanyat de millores en el context. Al contrari, continuem confinats, vigilats i obligats a no relacionar-nos, la qual cosa vol dir sovint no poder compartir ni tan sols la nostra angoixa.

La malaltia parteix d'un text de Ferdinand Bruckner on es narra la història d'unes estudiants de medicina que, al període d'entreguerres mundials que desconeixen, entren en una espiral nihilista. Dins d'un sistema que les ofega de tal manera que deixaria poques possibilitats a ningú... És la joventut una malaltia? O bé el propi sistema? Un grup de sis intèrprets menors de 30 anys intentaran enregistrar en directe la seva inconformitat tot recreant les escenes de Bruckner i d'altres materials contemporanis en un conjunt de càpsules visuals que la Désirée, la nostra protagonista, necessita per expressar la seva inconformitat. Hem de compartir que patim per tal de fer visible tot allò que el nostre sistema ha volgut normalitzar i, d'aquesta manera, invisibilitzar: fins i tot el suïcidi.

Juan Carlos Martel Bayod

El treball de dramaturgia d'aquesta proposta és en mans d'Ingrid Guardiola, productora, assagista i investigadora audiovisual en l'àmbit de les humanitats i amb especial dedicació al món de la imatge, al de l'esfera pública i al de les qüestions de gènere. Li hem fet algunes preguntes:

Per què creieu important fer una nova dramaturgia en lloc d'una adaptació d'*El mal de la joventut*?

Juan Carlos Martel va entendre el text de Bruckner com un material de sortida, mai d'arribada, tal com ja ho va fer anteriorment amb *Sis personatges...* de Pirandello amb el tema del sensellarisme, amb *Romeu i Julieta* de Shakespeare amb la vellesa i la soledat i ara amb *La malaltia* en relació amb la joventut.

A l'obra de Bruckner, una de les principals temàtiques és el suïcidi. De quina manera l'heu introduïda a *La malaltia*?

El suïcidi s'aborda des de quatre fonts: des de les pel·lícules citades, des de la figura d'autors que es van suïcidar (Jordi Mesalles, Gabriel Ferrater), des d'un pròleg i un epíleg de nova creació, i des del substrat de l'obra de Bruckner. L'autor fa dir als seus protagonistes 'o t'aburgeses o et suïcides'. Nosaltres li donem una extensió humanista, intentem reflexionar per què no es parla del suïcidi, per què la gent se suïcida, intentar entendre tots els punts de vista que amaga un suïcidi, fins i tot ens preguntem pel sistema que ho fa possible; tot això tenint en compte que les causes reals només les sap qui se'n va. És la mort ignorada, i amb la COVID encara ha augmentat més. Les estadístiques són demolidores. Per què s'amaga tant? Quin interès hi ha en no parlar-ne? Aquesta omisió també és eloqüent.

La joventut és un concepte flexible. Pensem en la malaltia més enllà de la patologia corporal, extensible a l'estat d'ànim i al propi sistema.

Quina importància tenen els audiovisuals en el muntatge?

L'audiovisual té una triple presència a l'obra de teatre: d'una banda, és una matriu audiovisual que constitueix el fons de l'escenari; de l'altra, són les càpsules que de vegades veiem en una pantalla més menuda i frontal (serveix com a ambientació, però de vegades per visionar les càpsules de la Désirée, la protagonista) i, finalment, a l'escenari hi haurà tres càmeres que aniran enregistrant el que hi passa, constituint un documental en procés que s'anirà fent a través de les funcions de l'obra, amb el pretext que la protagonista és una creadora de vídeos que després penja a les xarxes. La matriu audiovisual està inspirada en el TVisionarium i ens serveix per posar en context uns joves que viuen enredats en una gran xarxa global d'imatges i d'intercanvis d'informació. Les càpsules de la pantalla frontal resumeixen els interessos i la mirada de la Désirée sobre les coses.

A qui interessarà i qui ha de venir a veure *La malaltia*?

A tot el públic en general. Els temes que s'hi tracten són molt propers i transversals: la malaltia, el treball, la joventut, el desig insatisfet... Malgrat que els protagonistes són d'edats joves i que tot apunta a aquest tipus de *target*, com diem, la joventut és un concepte flexible. A més a més, els pares i els avis dels joves també voldran conèixer millor les turbulències emocionals d'aquestes interminables etapes preaburgesament (si és que aquest concepte de l'aburgesament encara existeix, que no està tan clar). A més, la pandèmia ens ha acostat a la malaltia en el nostre dia a dia i a través del consum mediàtic, i l'obra convida a pensar aquesta malaltia des d'àmbits que van més enllà de la patologia corporal i ho fa extensible a l'estat d'ànim i al propi sistema.

#LaMalaltiaLliure
 #ElLliureDelFutur

HORARI De dimecres a dissabte a les 19.00 h Diumenge a les 18.00 h	COL·LOQUIS 12/03 prefunció moderat per Ignasi Cristià de l'Ad'EC 04/04 postfunció
DURADA APROXIMADA 1 h 45'	EDAT RECOMANADA A partir de 16 anys
LLOC Sala Fabià Puigserver	SALA ONLINE Lliure al sofà a partir de l'01/04
IDIOMA Català	RECOMANAT PEL PROGRAMA EDUCATIU
ACCESSIBILITAT A partir del 14/03, sobretítols en castellà i anglès aquell diumenge i cada dissabte 12/03 i 26/03 sobretítols adaptats 19/03 i 02/04 audiodescripció	

INTÈRPRETS Emma Arquillué <i>Irene</i> Guillem Balart <i>Freder</i> Francesc Marginet Sensada <i>Petrell</i> Elena Martín <i>Désirée</i> Martina Roura <i>Lucy</i> Mariantònia Salas <i>Maria</i>	CONCEPTE, GUIÓ I DIRECCIÓ DE LES CÀPSULES VISUALS Els alumnes de la UPF Ana Bovino, Marta Duran, Agustín Flores, Mateo Gómez, Ruth Grégori, Carolina Plata i Jimena Sánchez
DRAMATURGISTA Ingrid Guardiola	AMB LA COL·LABORACIÓ DE Las Kellys, Roxana Hernández, Lluís Marquès, Moha Amàzian, Maider Lasa, Nerea Montmany, Genera, Neus Soler, Marta Farrés, Marina Alegre, Nuria Moreno, Berta García, Adriana Fuertes, Joaquim Domènech Canadell, Cristina Esquerre Hernández, Aitana Nuñez Bagur, Àngel Serna Pareja, Sergio Monsalve, Xavi Oliva, Sergio Ramon, André Robert, Manu Solís, Nicolás Tabilo i Peluqueria de Faisal
ESPÀI ESCÈNIC Bibiana Puigdefàbregas	PRODUCCIÓ DELEGADA Jordi Balló - UPF
VESTUARI Adriana Parra	AJUDANTA DE DIRECCIÓ Júlia Valdivielso
CARACTERITZACIÓ Núria Lluñell	AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA Alba Paituví
IL·LUMINACIÓ Marc Lleixà (AAI)	AJUDANTA DE VESTUARI Carlota Grau
VÍDEO Joan Rodón (dLux.pro)	ALUMEN EN PRÀCTIQUES DEL MUET Xavier Sisquella
ESPÀI SONOR Lucas Ariel Vallejos	CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA Arts-cènics
ASSESSORA DE MOVIMENT Lali Ayguadé	PRODUCCIÓ Teatre Lliure
	EN COL·LABORACIÓ AMB Màster en Documental de Creació de la Universitat Pompeu Fabra
	AGRAÏMENTS Mercè Aránega i Ramon Madaula

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

932 289 747 · INFO@TEATRELLIURE.COM
 PÇA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i tot el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

